

Korta lågdosövningar stroke och TIA

Oeniga närstående

Fallbeskrivning

Lars är 78 år och inkommer med en ischemisk stroke i vänster hemisfär. Inför utskrivning från strokeenheten har han måttlig högersidig svaghet och en afasi. Han är orienterad, har svårt att uttrycka sin egen vilja men bedöms ha beslutsförmåga.

Lars har tidigare varit mycket aktiv och bott ensam i villa. Hans två vuxna barn har dock olika uppfattningar. Dottern tycker att fadern ska erbjudas så intensiv rehabilitering som möjligt och stöd för att kunna återgå till eget boende. Sonen menar att fadern är för skör efter både stroke och tidigare hjärtsjukdom och anser att det vore tryggast om han flyttade direkt till ett särskilt boende.

Inför möte för planering för Lars fortsatta vård argumenterar barnen alltmer högljutt för sina ståndpunkter. Lars blir ledsen och vill inte lyssna på sina barns osämja.

- Vilka etiska principer (autonomi, göra gott, inte skada, rättvisa) aktualiseras i situationen?
- Vems önskemål ska väga tyngst i den fortsatta planeringen?
- Hur kan ni som vårdteam skapa ett samtalsklimat där både Lars och hans barns perspektiv får komma fram?

